

ת"פ 25399/08 - מדינת ישראל נגד יעקב קלונטר

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 13-08-25399 מדינת ישראל נ' קלונטר

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פרג' מלשכת תביעות לכיש
נגד יעקב קלונטר ע"י ב"כ עו"ד שקולובסקי
הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה ואיומים. בכתב האישום נטען, כי בתאריך 24.6.13 ב��ופת חולים לאומית בקריית מלאכי, התפתח ויכוח, על רקע העובדה כי לטענתו הנאשם המתלון נכנס לרופא ללא תור. הנאשם בעט במתלון ודחף אותו. לאחר מכן תפס אותו ובעט בו מספר פעמים בגב ובישבן, אז גם איים עליו "נצא החוצה ואני אטפל בך כמו שצרים".
2. המתלון העיד כי הזמן בטלפון תור לkekof ח' לשעה 09:40. הוא הגיע בערך בשעה 00:10, וכאשר נפתחה הדלת והרופא שאל מי בתור, הוא אמר שהוא מוזמן לשעה 09:40. אף אחד לא דיבר והוא נכנס לרופא. לאחר שיצא מהרופא, הנאשם צעק עליו מדויקedly נכנס ללא תור. המתלון העיד כי השיב לנאים שאפשר לлечת לפקידה ולודא שהוא הזמן תור לשעה 09:40. בשלב זה הנאשם קם ממושבו, נתן לו דחיפה ביד וברגל, ובהמשך קרב אליו, נתן לו דחיפה ובעיטה בישבן ובגב ואמר לו: "אם אתה גבר, בוא תצא בחוץ ושם אטפל בך ולא ליד כולם".
3. בחקירה הנגדית, אישר המתלון בהגנותו, כי יתרן שגם הוא דבר בgenesot, ואפשר כי אמר לנאים "זבל", אולי זה היה בתגובה לדבריו של הנאשם. המתלון הדגים איך הנאשם דחף אותו ביד ובחזה ואחר כך בעט בו. המתלון הבהיר כי תקף בעצמו את הנאשם. לטענתו, מיד כשהנהאים תקף אותו, הוא הזמין משטרה והמתין ולא נקט בכל אלימות. המתלון הוסיף, שלאחר מכן הלך לבדיקה, נמצא לו דם בשтан והיה צריך להמתין זמן רב עד ששחררו אותו. העבירה המיוחסת לנאים היא תקיפה בלבד, אך שאין מקום ליחס לו נזקים נוספים.
4. לחיזוק גרסתו של המתלון הוגש התעודות הרפואיות ת/2, מיום האירוע 24.6.13.
5. הנאשם, בחקירה המשטרתית אישר, כי הוא התלון שהמתלון נכנס לרופא ללא תור. לדבריו, המתלון קיל אותו ועשה פרצוף כועס וזה הוא דחף אותו (ת/1 ש' 3-4 להודעה). בהמשך החקירה הודה הנאשם כי דחף את המתלון עם הבطن ועם היד (ת/1 ש' 26). הנאשם הוסיף כי בפעם השנייה, אולי דחף את המתלון בידו, אבל איןנו זכר, בוודאי לא עם הרגל (ת/1 ש' 29-30 להודעה). למעשה, די היה בכך כדי להוות

הודהה בעבירות התקיפה, אפילו בשתי הזרמוויות.

6. באשר לטענה בדבר איומים - כאשר נשאל הנאשם בחקירה לגבי דברי האיים, השיב: "**יכול להיות שכן לא זכר... כי ברגע שני עצבני...**" (ת/1 ש' 34-32 להודעה). מכאן שגם לגבי האיים אין הכחשה חד משמעית.

7. בעדותו של הנאשם בבית המשפט, הוא הודה כי התעכברן כאשר המתלוון נכנס לרופא ללא תור. לדבריו, המתלוון יצא בסוף הטיפול והחל לקלל אותו. אין הגיון בטענה זו, שכן אין למTELוון בשלב זה כל עילה לקלל את הנאשם. הנאשם הודה, כי התעכברן על כך שכונה על ידי המתלוון "זבל", ואז דחף אותו עם הבטן. לדבריו זאת הייתה האלים היחידה, ולא היו שום מכות כפי שציין המתלוון.

8. הנאשם הוסיף וטען, כי קם ודחף את המתלוון, לאחר שהמתלוון עשה תנועות עם הידיים והוא חשב שהוא עומד להרביץ לו. גרסה זו, שאמורה לבסס טענת הגנה עצמית, היא גרסה כבושה שאינה מופיעה בהודעתו של הנאשם במשטרה, ויש לדחותה.

9. הנאשם נשאל אם אמר לTELוון את דברי האיים: "בא נצא החוצה ואני אטפל בר". גם בבית המשפט, הוא לא השיב אופן ברור, ותשובה היה:
"יכול להיות. אני לא זכר מה אמרתי לו. אני הייתי חייב דוחוף תרופה..." (ע' 22 ש' 1 לפניו).

כאמור, לטענת הנאשם הוא אכן זכר מה אמר לTELוון, כיוון שהיא חייב לקבל תרופה. מזר שDOIKA לגבי האלים הנטענת כלפיו, זכר הנאשם כל פרט ונתן גירסה מפורטת מה עשה ומה לא עשה, כאשר לגבי דברי האיים התמוך כמתואר.

הכרעה

10. לאחר ששמעתי את גירסאות המתלוון מזה וה הנאשם מזה, לא נותר בליבי ספק כי האירוע התרחש כפי שתיאר אותו המתלוון. לאחר שהמתלוון כבר נכנס לרופא, אין עילה שהמתלוון יתרגם על הנאשם, ולכן סביר יותר שה הנאשם, שלא ידע שהמתלוון הזמין תור בטלפון, התרגם על המתלוון, הטיח בו ראשוני מילים בוטות עקב כך, ואף קם ממושבו ודחף אותו. המתלוון בהגנותו אישר כי בעקבות ההתלהמות של הנאשם, גם הוא לא נצרכט פיו וכינה את הנאשם: "זבל". הנאשם לא הכחיש לא בהודעתו במשטרה ולא בעדותו בבית המשפט, כי תקף את המתלוון. רק בבית המשפט לראשונה ציין הנאשם לראשונה כי תקיפתו הייתה בתגובה לכך שהTELוון פנה אליו באופן מאים. מדובר בעדות כבושה שאין לקבלה. גם מההודעה במשטרה ת/1, וגם מהעדות של הנאשם בבית המשפט, ברור שאין מדובר בהגנה עצמית שכן, הנאשם לא היה תחת סיכון של ממש שאין דרך להינצל ממנו.

11. באשר לטיב האלים שהופעלה, תיאורו של המתלוון הוא מפורט, ומוחזק בהודעתה הנציג עצמו: דחיפה הראשונית פנים אל פנים, ולאחר מכן, כאשר פנה מה הנאשם, דחיפה או בעיטה מאחור, גם הנאשם לא הכחיש בחקירה, תקיפה "בפעם השנייה", ואין נפקה מינה אם מדובר היה בדחיפה ביד או ברגל.

12. באשר לדברי האיים, הנאשם לא הביא הכחשה של ממש. במשטרה הוא אמר שיכל להגיד שאמור זאת, וגם בבית המשפט הוא לא הכחיש אלא טען כי אינו זכר, כיוון שהוא זוקק לטיפול

תרופתי. בנסיבות אלה, גם בעניין זה, יש להעדיף את עדותו של המטלון, לפיו הנאשם אמר לו: "בוא תצא בחוץ שם אטפל בר". דברים מהווים איום.

.13 אכן, מדובר באירוע שאירע בנסיבות עדים רבים, והמשטרה יכולה הייתה לעשות יותר על מנת לגבות עדויות נוספים נוספים. יחד עם זאת, כאשר בפנינו גרסה חזה, ברורה והגינית של מטלון, למול גרסה חמקמeka ובלתי הגינית של הנאשם, harus מחדלי החקירה לא נותר כל ספק באשר לקרות האירוע.

.14 **לנוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בנגדם לסעיפים 379 ו- 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017 במעמד הצדדים.